

Ὁκτώηχος

Ἦχος α'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωῇ

Μηναιὸν - ΤΗ Κ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'.

Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ,
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόνητο.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ,
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόνητο.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου
ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν
Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ.
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ
καὶ τὴν ἀνάστασιν, σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ
Ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς·
Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθῃς ἀναμάρτητε, καὶ ἐν
μνημείῳ κατετέθῃς ἐκόν, ἀλλ' ἐξανέστης

ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ.
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι,
εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς
παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου
δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ
τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Κανὼν Β' τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Μεγίστην παρὰ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν
δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν,
δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων
στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντα, τοὺς ἐν
πίστει σοι προστρέχοντας.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ
Εὐθύμιε, πτωχεῖαν πλουτοποιόν, καὶ πένθος
χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε· δι' ὧν
βασιλείαν, οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Δόξα.

Ἀπώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν
εὐμάραντον, αἵδιον δὲ ζωὴν, καὶ κληρον
ἀκήρατον, Παμμάκαρ ἀπειλήφας, σκηνὰς
οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν
ὀνομάζομεν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν· ἀρρήτως

γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ
διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλουῖα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'. Ἀντόμελον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος
Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ,
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόνητο.

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα,
εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ
σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ
Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατεῖα
ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς
αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνευσον
τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγίασας τῷ τόκῳ
σου, καὶ χειρὰς τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς
ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις

τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς
ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Ὁσίου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς 149.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

(4:6-15)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπών, ἐκ σκοτῶν
φῶς λάμψαι, ὃ ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ.
Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν
ὀστροκίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς
δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν
παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι,
ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι,
διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι,
καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι,
πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.
Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον
παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.
Ὡστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ
ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς

πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 17.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(ιζ' 12 - 19)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπescen ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;

οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλουῖα.

καὶ τὸ ἐξῆς·

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων

ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ
Μεγάλου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.